

Ім'я користувача:
Полтавський інститут економіки і права Полтавськи...

ID перевірки:
1016289750

Дата перевірки:
28.05.2024 11:01:38 EEST

Тип перевірки:
Doc vs Internet + Library

Дата звіту:
28.05.2024 21:41:28 EEST

ID користувача:
100011301

Назва документа: **Войтович**

Кількість сторінок: 11 Кількість слів: 2618 Кількість символів: 20813 Розмір файлу: 33.86 KB ID файлу: 1016083142

26.8% Схожість

Найбільша схожість: 8.44% з Інтернет-джерелом (<https://www.uzhnu.edu.ua/uk/infocentre/get/24170>)

26.3% Джерела з Інтернету 196 ..... Сторінка 13

2.98% Джерела з Бібліотеки 15 ..... Сторінка 13

0% Цитат

Вилучення цитат вимкнене

Вилучення списку бібліографічних посилань вимкнене

0% Вилучень

Немає вилучених джерел

РОЗДІЛ 1. ОСОБИ З ОСОБЛИВИМИ ПОТРЕБАМИ ЯК СОЦІАЛЬНА КАТЕГОРІЯ

1.1. Сутність та загальна характеристика понять «особа з інвалідністю», «людина з обмеженими можливостями», «людина з особливими потребами»

Тільки нещодавно поняття «безбар'єрність» асоціювалося у багатьох людей з чимось на кшталт облаштованих пандусів, підіймачів, спеціалізованих установ тощо. Проте, термін безбар'єрності більш глибокий та, без перебільшень, стосується кожного, адже корелюється не тільки у фізичному вимірі, а і в освітньому, економічному та соціальному.

Сьогодні під безбар'єрністю розуміють загальний підхід до формування та імплементації державної політики для забезпечення безперешкодного доступу всіх груп населення до різних сфер діяльності. Водночас, аби не порушувати прав людей, зокрема формуючи та поглиблюючи негативні стереотипи, треба й правильно вживати терміни.

Діяльність кожної соціальної інституції спрямована на досягнення певних цілей, пов'язаних із задоволенням певних потреб і з соціальними проблемами, що існують в суспільстві [11].

До сьогодні в Україні немає єдиного терміну стосовно осіб, що мають фізичні чи психічні відхилення у здоров'ї. Зокрема у спеціальній літературі, в засобах масової інформації вживаються поняття: особа з інвалідністю, з обмеженими функціональними можливостями; люди з обмеженою дієздатністю; люди з особливими потребами; особи з вадами розвитку, неповносправні. У сучасних наукових джерелах значення цих понять «людина з особливими потребами» тісно пов'язана з такими дефініціями як «інвалід», «інвалідність», «недієздатність», «обмежена можливість», «особливість психофізичного розвитку» тощо. Сьогодні дуже часто дефініцією «людина з особливими потребами» заміняють термін «інвалід»,

офіційно замість терміну «інвалід» у відповідному законі використовується термін «особа з інвалідністю».

Звернемось спочатку до українського законодавства, яке стосується цієї категорії громадян, і з'ясуємо, як у ньому трактуються ці поняття.

Так, у Законі України «Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні» (редакція від 31.08.2018) наводяться наступні визначення: «Особа з інвалідністю – особа зі стійким розладом функцій організму, що при взаємодії із зовнішнім середовищем може призводити до обмеження її життєдіяльності, внаслідок чого держава зобов'язана створити умови для реалізації нею прав нарівні з іншими громадянами та забезпечити її соціальний захист». «Дитина з інвалідністю – особа віком до 18 років (повноліття) зі стійким розладом функцій організму, що при взаємодії із **ЗОВНІШНІМ середовищем може призводити до обмеження її життєдіяльності, внаслідок чого держава зобов'язана створити умови для реалізації нею прав нарівні з іншими громадянами та забезпечити її соціальний захист**» [8].

Таким чином, з моменту внесення в 2018 році змін до деяких законодавчих актів щодо соціального захисту осіб з інвалідністю, термін «інвалід» вилучено із ужитку, замість нього – «особа з інвалідністю».

Першочерговим пріоритетом державної соціальної політики в роботі з будь-якою категорією, включаючи осіб з особливими потребами, має стати забезпечення прав і свобод громадян у царині праці, соціального захисту, охорони здоров'я, освіти, культури та мистецтва, забезпечення житлом, передбачених статтею 3 Конституції України, яка проголошує людину, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпеку найвищою соціальною цінністю [19].

Проблеми людей, які мають функціональні обмеження, розглядаються не тільки як соціальні, тому можна виділити такі моделі до розгляду інвалідності:

- Медична модель, вона визначає інвалідність як медичну патологію. Згідно з цією моделлю людина вважається «в нормі», якщо вона

не має за медичними показниками відхилень. Медична модель, яка поширена в нашій країні, привела до медикалізації соціальних програм, спрямованих на надання допомоги особам з обмеженими можливостями. Її головний недолік полягає в тому, що всі розроблені програми мають спеціалізований характер.

- Соціальна модель передбачає, перш за все, можливість для індивіда соціально функціонувати. З цієї метою різними державними структурами створюються соціальні служби, розробляються цілеспрямовані спеціалізовані програми, які на практиці служать швидше певними механізмами, ніж засобами соціальної реабілітації та інтеграції людей з обмеженими можливостями у суспільство. Найбільш негативний ефект соціальної моделі інвалідності полягає в тому, що людина, котра має інвалідність, а також члени її сім'ї стають пасивним об'єктом для патронажу і захисту.

- Політична модель орієнтована на те, що люди, котрі мають функціональні обмеження, розглядаються як меншість, права і свободи яких незаслужено обмежуються у цьому плані дана модель послужила поштовхом до поширення руху за права людини з обмеженими можливостями, оскільки кожна людина має право на соціальну роль. Основне положення програм, розроблених на базі політичної моделі, є твердження: людина, котра має обмежені можливості, її сім'я і родичі повинні бути головними експертами з проблем інвалідності і мати пріоритетне право визначати соціальну політику, яка повинна відбиватися на їхніх інтересах.

- Модель «культурний плюралізм» характеризує інвалідність не як медичну проблему, а як проблему нерівних можливостей. Дана модель розглядає людину з обмеженими можливостями і проблемами, які постають, з позицій громадянських прав, а не з позицій наявності патології. Вона орієнтується на всі можливості усунення фізичних і психологічних бар'єрів в соціальному середовищі шляхом створення різноманітних соціальних служб, засобів і методів [15].

У запропонованих моделях чітко виділяються соціально-політичні акценти, які ґрунтуються на певних цінностях, ідеях та, як наслідок, пропонують певні послуги й економічні можливості людям з інвалідністю.

Таким чином, «інвалідність» – це обмеження можливостей, які обумовлені певними психічними, фізичними, соціальними бар'єрами, що не **ДОЗВОЛЯЮТЬ** людині соціалізуватись в суспільство та брати активну участь в сімейних, державних подіях на рівні з іншими членами суспільства [2].

Отже, головний наслідок набуття людиною стану з інвалідністю є її переміщення в особливу групу, ознакою якої є **ізолюваність, несоціалізованість у соціальне життя, відчуження, а у деяких випадках і деградація.**

Група інвалідності - це ступінь стійкого розладу функцій організму, зумовленого захворюванням, травмою (її наслідками) або вродженими вадами, та можливого обмеження життєдіяльності при взаємодії із зовнішнім середовищем внаслідок втрати здоров'я [5].

Особі, визнаній особою з інвалідністю, залежно від ступеня розладу функцій органів і систем організму та обмеження її життєдіяльності встановлюється перша, друга чи третя група інвалідності [9].

Право встановлення групи інвалідності в Україні має медико-соціальна експертна комісія. При набутті людиною стану «особи з інвалідністю» призначаються різні види соціального захисту та пільги.

У дітей та дорослих розрізняють такі обмеження, як порушення слуху, зору, інтелектуального розвитку, порушення опорно-рухового апарату, психофізіологічного розвитку, хронічні соматичні захворювання та психоневрологічні хвороби.

Відповідно до чинного законодавства України розрізняють такі причини інвалідності як: загальне захворювання; каліцтво, трудове та професійне захворювання; поранення, каліцтво, яке було отримане під час виконання військових обов'язків, або захворювання пов'язані з перебуванням на фронті; каліцтво, одержане в результаті нещасного випадку.

Отже, набуття статусу людини з інвалідністю обумовлюється ступенем розладу функцій організму та рівнем обмеження життєдіяльності людини.

1.2. Складові сучасної системи соціальної роботи з людьми з особливими потребами в Україні

Варто наголосити, що ці люди не тільки мають певні здібності і таланти, але й відзначаються надзвичайними волевими якостями, оскільки, щоб досягати успіху, їм потрібно витратити набагато більше зусиль, ніж тим, хто інвалідності не має. Отже, люди з інвалідністю – це величезний ресурс для держави, разом із тим держава та суспільство повинна створити цим людям такі умови, щоб вони могли реалізовувати свої здібності на рівні з усіма членами суспільства [1].

Разом із тим, інвалідність у нашому суспільстві розглядається як соціальна недостатність внаслідок обмеження життєдіяльності людини і викликана порушенням здоров'я зі стійким розладом функцій організму, що призводить до необхідності соціального захисту і допомоги.

Традиційно особи з інвалідністю розглядаються як люди, що мають певні вади здоров'я і про них потрібно турбуватися протягом усього їхнього життя. Разом із тим, як у науці, так і у суспільстві починає завойовувати авторитет новий погляд, згідно якого люди з інвалідністю повинні мати незалежне життя, а акцент має робитися на організації взаємодопомоги і взаємопідтримки людей з інвалідністю у їх спільному протистоянні складнощам життя. Цей погляд є базою соціальної моделі інвалідності.

Отже, в Україні до війни проживало майже три мільйони людей, які мали офіційно встановлену інвалідність. Це, за приблизними розрахунками, одна особа з п'ятнадцяти. Але ми майже не бачимо їх навколо себе, оскільки організація системи суспільного життя в нашій країні є недостатньо відкритою для людей з інвалідністю та спонукає їх «переховуватися» [12].

Під час війни їхня кількість, звичайно, зменшилася внаслідок зовнішнього переміщення, але не варто нехтувати тим, що учасники бойових дій, на жаль, поповнили кількість людей з особливими потребами, тому точну кількість людей з інвалідністю можна буде навести лише через 1-2 роки після перемоги.

Головною проблемою, яка потребує негайного вирішення, є подолання соціальної ізоляції людей з інвалідністю, обмеженості можливості їх спілкування, організація їх дозвілля, навчання, пошуку можливого заробітку.

Головною метою соціальної роботи з людьми із вадами здоров'я є створення умов для їх соціальної адаптації та самореалізації. Соціальна робота передбачає взаємодію двох пріоритетних аспектів діяльності: з одного боку – це діяльність соціальних інститутів, спрямована на розкриття творчого потенціалу інвалідів, а з іншого – це надання різноманітних видів соціальної допомоги різним категоріям людей з вадами здоров'я.

Соціальні служби – це підприємства, установи, організації незалежно від форм власності і господарювання, а також громадяни, що надають соціальні послуги особам, що перебувають у складних життєвих обставинах та потребують сторонньої допомоги [4].

Інтегровані соціальні служби – це комплекс спеціалізованих соціальних служб, що створюється відповідно до потреб членів громади і реалізує певні напрями соціальної роботи, орієнтовані на надання адресної допомоги людям на основі інтегрованого підходу [10].

Центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді (ЦСССДМ) є основною службою, яка співпрацює з людьми з особливими потребами та є спеціальним закладом, що надає соціальні послуги сім'ям, дітям та молоді, які перебувають у складних життєвих обставинах і потребують сторонньої допомоги.

Основною метою діяльності соціальних служб є: надання юридичних, психологічних, соціально-економічних, соціально-педагогічних, медичних, інформаційних послуг.

Центр має право утворювати спеціалізовані соціальні служби (формування), що в подальшому мають право співпрацювати з людьми з особливими потребами та надавати соціальні послуги, яких вони потребують.

До спеціалізованих соціальних служб, які створюються при ЦСССДМ, належать: служба соціальної підтримки сімей, що надає послуги сім'ям з дітьми, що опинились у складних життєвих обставинах і не в змозі подолати їх власними засобами та можливостями у зв'язку з інвалідністю батьків чи дітей, тощо; мобільний консультаційний пункт соціальної роботи, що створюється для надання соціально-профілактичних заходів; школа волонтерів, основним завданням якої є надання освітніх послуг волонтерам для реалізації соціальних послуг; центр соціально-психологічної допомоги; центр соціально-психологічної реабілітації дітей та молоді з функціональними обмеженнями; служба «Телефон довіри» тощо [7].

Спеціалізовані соціальні служби організують заходи, які спрямовані на соціальний супровід, консультування, соціальну профілактику та послуги з соціальної реабілітації, адаптації, інтеграції та соціальної терапії людей з особливими потребами з метою їх подальшої соціалізації у соціум.

У соціальній роботі з особами, які мають особливі потреби, найпоширенішими напрямками та стратегіями є: діагностичний напрям; корекційний напрям; соціально-адаптаційний напрям; стратегія соціального супроводу сім'ї, в якій є людина з особливими потребами; стратегія діяльності соціального працівника базового рівня в умовах виконання програми делегування повноважень соціального працівника членам родини, в якій є людина з особливими потребами; напрям лікувального супроводу; інтеграція людей з особливими потребами в суспільство як провідний сучасний напрям та ін.

Не варто залишати поза увагою те, що соціальна реабілітація осіб з обмеженими можливостями – одне з найбільш важливих і важких завдань сучасних систем соціальної допомоги і соціального обслуговування.

Основне, що повинен враховувати в реабілітаційній роботі з такими людьми соціальний працівник, - це те, що його діяльність не є вузькоспеціалізованою, а являє собою широкий спектр послуг, що надаються людям, які мають порушення розвитку, а також їхнім сім'ям.

Отже, до основних функцій діяльності, які реалізують соціальні працівники спеціалізованих соціальних служб, відносяться: комунікативна, організаційна, прогностична, охоронно-захисна, превентивно-профілактична, корекційно-реабілітаційна та соціально-терапевтична.

Працівники соціальних служб забезпечують надання психологічної, педагогічної, соціальної допомоги людям з особливими потребами та їхнім сім'ям. Для кращої реалізації різних видів соціальної підтримки соціальними працівниками здійснюється: соціально-педагогічний патронаж, соціально-педагогічна і фізична реабілітація, проводяться різноманітні культурні заходи тощо.

Ми погоджуємося з твердженнями дослідника Чайковського М., про те, що засадничими цінностями, на яких будується вся робота з людьми з особливими потребами, є такі: цінність людини не залежить від її здібностей і досягнень; кожна людина має право на спілкування; усі люди потребують один одного; різноманітність посилює всі сторони життя людини; кожна людина має унікальні особливості [17].

Таким чином, соціальна політика України, як і багатьох індустріально розвинутих країн світу, спрямована на забезпечення належних умов для повноцінного життя людей з особливими потребами. Про це свідчить державна система соціального захисту, яка полягає у наданні грошової допомоги, засобів пересування та спеціально обладнаного громадського транспорту, протезуванні, орієнтації і сприйнятті інформації, пристосованого житла, стороннього догляду або опіки. На державному рівні прийнято низку законів «Про реабілітацію інвалідів в Україні», «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні», Указом Президента України затверджено заходи щодо створення сприятливих умов життєдіяльності осіб з

обмеженими фізичними можливостями.

Проте далеко не все з цього і так невеликого переліку виконується державою і є доступним для всієї категорії осіб з обмеженими функціональними можливостями.

РОЗДІЛ 2. ПРАКТИКА ДІЯЛЬНОСТІ СПЕЦІАЛІЗОВАНИХ СОЦІАЛЬНИХ СЛУЖБ З ЛЮДЬМИ З ОСОБЛИВИМИ ПОТРЕБАМИ

2.1. Структура та особливості застосування видів, форм і методів технологій соціальної роботи в Україні

Соціальна робота є невід'ємним елементом розбудови соціальної політики держави, яка в свою чергу є складовою частиною державної політики. Держава трансформує цінності та норми поведінки своїх громадян. Держава регулює відносини людей, що виникають під час пошуку сенсу життя, усвідомлення власної ролі та місця у світі [14].

Але в будь-якому суспільстві завжди є певні соціальні групи, які не в змозі забезпечити себе в силу різних причин необхідними ресурсами, рівень забезпечення яких нижчий за мінімальні соціальні стандарти. Такі люди потребують особливого соціального захисту з боку держави, а саме люди з функціональними обмеженнями.

Соціальна робота має забезпечити відновлення та стабільність способу життя, притаманного суспільству. Всі члени суспільства мають жити за певними загальними правилами. Збереження та репродукція цих правил і є завданням соціальної роботи [19].

Повноцінне життя людини можливе лише за умови, коли вона не відчуває ніяких обмежень у виконанні життєвих функцій. Проте, якщо такі обмеження з певних причин все ж виникають, в цивілізованому суспільстві це означає лише те, що спільними зусиллями цієї людини та її оточення вони мають бути усунуті.

Головною метою і результатом соціальної роботи з людьми з

обмеженнями є максимально можливе залучення їх до всіх сфер соціального життя, наближеного до такого стану здійснення соціальних функцій, яке притаманне звичайним людям. Під соціальними функціями (їх також називають соціальними вміннями) розуміють навчання, трудову діяльність, здатність до самообслуговування і самостійного пересування, здатність до комунікації тощо.

Соціальну роботу з людьми, які мають обмеження, здійснюють з позицій забезпечення «рівних можливостей», нормалізації та інтеграції.

Терміном «рівні можливості» позначають процес, внаслідок якого різні соціальні інститути є доступними для кожного у задоволенні своїх потреб у звичайній системі освіти, охорони здоров'я, зайнятості та в системі соціальних послуг. Термін «нормалізація» стосується всіх сфер унормованого життя суспільства. Зазначений термін включає звичайний денний розпорядок, відповідну конфіденційність, залучення до соціальних, емоційних і сексуальних стосунків з іншими, можливості для особистісного зростання, отримання оплачуваної роботи, вибір і участь у прийнятті рішень, що стосуються власного життя. Тенденція навчати дітей з функціональними обмеженнями у звичайних школах відображає процес інтеграції і сприяє демістифікації інвалідності в очах населення. Інтеграція є перспективною щодо підняття самооцінки і самоочікування дітей з функціональними обмеженнями, вони отримують можливість будувати дружні стосунки зі звичайними однолітками, які в свою чергу вчаться з розумінням ставитися до дітей з обмеженими можливостями, відрізняючи їх самих від їхніх перешкод.

Прийнято говорити про такі принципи соціальної роботи з людьми, які мають обмежені можливості: якомога ранній початок здійснення реабілітаційних заходів; безперервність і поетапність їх проведення; комплексний характер реабілітаційних програм, з урахуванням їхніх медичних, педагогічних, психологічних, професійних, соціально-побутових, технічних аспектів; індивідуальний підхід до визначення характеру і направленості реабілітаційних заходів, що ґрунтується на координації

роботи спеціалістів різного профілю (лікарів, педагогів, психологів, соціальних працівників, логопедів, терапевтів, реабілітологів, техніків із протезування, спеціалістів профорієнтації) [13].

Соціальна робота з людьми з обмеженими можливостями повинна ґрунтуватися на засадах педагогічної та соціально-психологічної допомоги, базуватися на соціальній адаптації та реабілітації.

В Україні у переважній більшості людей з функціональними обмеженнями спостерігають прояви соціально-психологічної дезадаптації. Ґрунтом їх є два чинники: соціальний і психологічний. Під соціальним чинником ми розуміємо той статус, який має особа. Складності, з якими вона стикається, не обмежуються професійно-трудовою сферою. Ускладнені практично всі різновиди соціальної життєдіяльності: отримання освіти, проведення вільного часу, сімейне життя. Всю сукупність соціальних обмежень можна підвести під поняття — соціальна ізоляція особи з обмеженими можливостями. Другим чинником соціальної дезадаптації названо психологічний. При спробах інтеграції постають такі проблеми, як відсутність навичок спілкування, несформованість потреб у такому спілкуванні, неадекватна самооцінка, негативне сприйняття оточуючих людей, гіпертрофований егоцентризм [3].

Соціальний працівник є експертом, партнером, посередником. Як експерт він оцінює індивідуальні потреби клієнта. Як партнер — разом з клієнтом складає план утручання та забезпечує отримання клієнтом соціальних послуг за місцем проживання. Роль посередника передбачає розв'язання конфліктних ситуацій, що виникають між членами сім'ї, між сім'єю як первинною соціальною групою та іншими соціальними інституціями. Відповідно, соціальна робота з людьми, яким встановлено інвалідність, по суті, має кілька функцій: посередницьку, комунікаційну, побутову, реабілітаційну, технічну, творчу.

Схожість

Джерела з Інтернету

196

1	https://www.uzhnu.edu.ua/uk/infocentre/get/24170		8.44%
2	https://studfile.net/preview/2427144/page:23	77 джерел	7.6%
3	http://ir.stu.cn.ua/bitstream/handle/123456789/22734/innovacijnyj-potenczial-soczialnoyi-roboty_maket2406.pdf?is/	4 джерела	3.78%
4	https://dspace.udpu.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/11863/%d0%9e%d0%a0%d0%93%d0%90%d0%9d%d0%	5 джерел	2.79%
5	https://edudocs.net/2151939	22 джерела	Неприйнятний контент 2.48%
6	http://dbuapa.dp.ua/konf/konf_dridu/2009_05_14%20konf.pdf	3 джерела	2.1%
7	https://www.sgp.undp.org/innovation-library/item/download/2242_59ccc68916fa107015b00e3f8acb4a75.html	2 джерела	1.49%
8	https://allref.com.ua/ru/skachaty/Social-na_robota_z_lyud-mi_sho_mayut_funkcional-ni_obmejnnyya?page=4	4 джерела	1.49%
9	https://uu.edu.ua/upload/Nauka/Electronni_naukovi_vidannya/Inkljuzivne_osvitrn_seredovische/2019_19_1.pdf		1.26%
10	https://studfile.net/preview/4495507	11 джерел	1.18%
12	https://wiki.legalaid.gov.ua/index.php/%D0%86%D0%BD%D0%B2%D0%B0%D0%BB%D1%96%D0%B4%D0%BD%D1%9	30 джерел	0.99%
13	https://minjust.gov.ua/m/govorimo-bez-bareriv-lyudina-z-invalidnistyu	6 джерел	0.99%
14	https://dspace.pdau.edu.ua/server/api/core/bitstreams/16104896-7ec3-4c30-8ca5-7ce1cd9e780c/content	2 джерела	0.99%
15	https://pl.uu.edu.ua/wp-content/uploads/2020/05/%D0%A1%D0%9E%D0%A6%D0%90%D0%9B_%D0%9D%D0%90_%D0%A0%...		0.88%
16	https://studfile.net/preview/8999271	23 джерела	0.5%
17	http://enpuir.npu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/34954/Sotsialna%20Robota%20Realii%20Ta%20Vykylyky%20Ch	4 джерела	0.5%

Джерела з Бібліотеки

15

11	Студентська робота	ID файлу: 1015042979	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...	0.99%
18	Студентська робота	ID файлу: 1004245822	Навчальний заклад: Open International University of Hum	2 джерела 0.5%
19	Студентська робота	ID файлу: 1015993959	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...	0.5%

20	Студентська робота	ID файлу: 1015700771	Навчальний заклад: Open International University of Human Development	9 Джерело	0.5%
21	Студентська робота	ID файлу: 1016083150	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...		0.5%
22	Студентська робота	ID файлу: 1015354577	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...		0.46%